

Nieuwsbrief 57

April 2017

Kenia

Lodwar

Inleiding.

In deze nieuwsbrief willen we onze ervaringen in Lodwar beschrijven, waar we in februari/ maart zes weken zijn geweest.
Zoals gewoonlijk zijn we uitgebreid met de projecten bezig geweest.
Wat meteen opviel, toen we aankwamen op de airstrip in Lodwar, was de immense hitte.
Het was alsof er een warme deken op je neer kwam. De temperaturen liepen ‘s middags op tot 39.5 in de schaduw, ’s nachts koelde het nauwelijks af.
Dat heeft wel een aanslag op onze gezondheid veroorzaakt. Maar na een week in het mildere klimaat van Nairobi te hebben doorgebracht is alles vlekkeloos verlopen.
Tijdens vorige bezoeken maakten we gebruik van de pick-ups van de projecten. Vanwege het drukke chaotische verkeer in de stad is het autorijden voor ons te gevaarlijk. Het verkeer is veel drukker geworden en ieder rijdt met de motor of auto zoals het hem/haar het beste uitkomt. Gelukkig waren Agnes en Tata heel behulpzaam. Niet alleen met het vervoer maar met alles waarbij we hulp nodig hadden.

Door de grote droogte is de situatie in het noorden van Kenia erg slecht.

Vooral in de gebieden buiten Lodwar is dit goed merkbaar. De regens blijven uit, voedsel is er te weinig waardoor vooral de ouderen, zieken en gehandicapten het erg zwaar hebben. Het vee gaat dood omdat er nog weinig te grazen is.

Behalve een groot voedsel tekort is er ook een waterprobleem.
De overheid en grote organisaties geven geen voedsel meer aan de mensen maar cash geld en moeten de mensen zelf voedsel kopen bij de plaatselijke middenstand.
Lange rijen staan er bijna dagelijks voor de banken om het geld in ontvangst te nemen.
Het is wel de grote vraag of dit geld ook bij de ouderen/gehandicapten komt, want zij zijn niet in staat om zelf naar de bank te gaan en zijn afhankelijk van een familielid of kennis.

In de projecten voor hulp aan ouderen, het internaat voor dove kinderen en bij de dagopvang voor de meervoudig gehandicapte kinderen wordt heel goed gewerkt. De zorg die gegeven wordt aan deze mensen is adequaat en liefdevol.
De jaarverslagen 2016 waren gereed, zowel wat betreft de activiteiten als de financiën waren goed verzorgd en duidelijk .
Hieronder zullen we de bijzonderheden van de drie projecten beschrijven. Ook vertellen we over twee situaties in het Turnanagebied waardoor we een klein beetje een indruk geven van de moeilijkheden waar de mensen daar mee te maken hebben.

Internaat voor dove kinderen.

In St. Luke zijn enkele veranderingen. Omdat de school voor dove kinderen van de overheid, sinds juni 2016, een eigen boarding (internaat) heeft gekregen zijn de kinderen van de hoogste klassen daar ondergebracht.
Het is goed dat de oudere jongens daar nu verblijven, maar kwalijk vinden wij dat ook een groep jongere meisjes hier zijn opgenomen. Omdat er, volgens ons, niet voldoende toezicht is zijn wij bang dat deze jonge meisjes de dupe worden van deze verandering.Het zou voor deze meisjes beter zijn dat ze in het vertrouwde

internaat zouden zijn gebleven en juist gescheiden zijn van deze oudere jongens.
Hier hebben we met de voorzitter van het bestuur over gesproken. Hij heeft beloofd om samen met de maatschappelijk werkster van het bisdom, die speciaal is aangesteld voor hulp aan kwetsbare kinderen, er op toe te zien hoe dit alles verloopt. Er zijn nu 70 kinderen in het internaat opgenomen. Na schooltijd wordt er gesport, huiswerk gemaakt en extra les gegeven. De kinderen zagen er netjes uit en gaven een tevreden en blije indruk. De 19 kinderen van de kleuterschool waren blij met de speel- en leermaterialen die we meegebracht hadden.
De maatschappelijk werker van het internaat gaat er op uit om dove kinderen op te sporen en de ouders te motiveren de kinderen onderwijs te laten volgen.
Er zijn nieuwe matrassen voor de slaapzalen aangeschaft. Dit was mogelijk dank zij een sponsor die hiervoor geld beschikbaar stelde.

De oude matrassen zijn aan de ouderen van het Ewoi project gegeven, zodat deze niet meer in het zand of op een versleten mat hoeven te slapen.
Er moeten wat reparaties aan de gebouwen van het internaat gebeuren, vooral aan de toiletten, maar daar moet eerst geld voor gevonden worden. Al met al wordt er goed gewerkt door de mensen die werkzaam zijn in het internaat.

<u>Hulp aan de ouderen.</u>
De ouderen worden nog steeds regelmatig bezocht door de huisbezoeksters en door hen wordt hulp gezocht als er problemen zijn. Zij overleggen met familie en/of omgeving van de ouderen hoe het beste de juiste zorg kan worden geboden.
Veel van de ingeschreven ouderen hebben te lijden van de gevolgen van de droogte. Voor hen is het voedsel te duur met als gevolg honger. Vanwege deze problemen hebben we samen met de staf van het ouderen programma een tijdelijk voedselproject opgezet. De ouderen, die het meeste problemen hebben, kunnen elke week voedsel komen halen op het kantoor en als zij niet kunnen komen wordt het thuis gebracht door de huisbezoeksters. Deze zien er ook op toe dat het voedsel niet in verkeerde handen komt.
Voor deze activiteit hebben enkele “Vrienden van Ewoi” een bedrag beschikbaar gesteld.
Zo kan er maïs, bonen, olie en zout worden gekocht en worden uitgedeeld.
Regematig is er de ”zeepdag”. Alle ouderen komen dan naar het kantoor waar ze een ontbijt, wat voedsel en ook zeep krijgen.
Tijdens deze bijeenkomst wordt dan voorlichting gegeven over voeding, hygiëne en er worden zaken besproken die op dat moment belangrijk zijn.
Dit zijn altijd heel waardevolle bijeenkomsten.
In maart kregen ze ook een “tweedehands” matras, omdat voor de bedden in het internaat nieuwe matrassen waren aangeschaft.

<u>Dagopvang voor meervoudig gehandicapte kinderen.</u>
Er worden tot nu toe 10 kinderen twee keer per week opgevangen. Zij worden ’s ochtends thuis opgehaald en rond vijf uur weer terug gebracht. Door goede voeding, massage, hygiënische zorg en aandacht zie je de kinderen vooruit gaan. De kinderen laten duidelijk blijken dat ze de aandacht fijn vinden door geluidjes te maken, door een glimlach of andere reacties.
Er wordt veel aandacht aan deze kinderen besteed.
De ouders van de kinderen, die eerst heel sceptisch tegenover deze zorg stonden, werken beter mee en hun houding is veel positiever dan in het begin van de dagopvang.

Doordat een parochie in de Liemers de inkomsten van de vastenactie voor deze kinderen heeft bestemd was het mogelijk om de te kleine verblijfsruimte te vergroten.
Hierdoor is er ook meer licht en meer ventilatie. Een betrouwbare deskundige aannemer heeft dit alles in twee weken voor elkaar gekregen.

Ook de keuken, waarvan het hout was opgegeten door de mieren, is gerenoveerd en sterk verbeterd.
Dit is een hele vooruitgang. Nu kunnen er ook meer kinderen worden opgenomen.
Er is een aangepaste schommel aangeschaft. Voor deze kinderen een waar fenomeen.

De beweging van het heen en weer gaan van de schommel was nieuw voor ze en elke keer zie je de kinderen weer genieten. De tweede-hands auto-gordels zorgen er voor dat de kinderen veilig in de schommel kunnen zitten.

We zijn heel content met het werk dat in het Ewoi Programma gedaan wordt, zowel voor de ouderen, als voor de meervoudig gehandicapte kinderen.

Solar.

De elektriciteitsvoorziening was nog steeds een probleem. Dagelijks wordt voor enkele uren en soms zelfs een hele dag de stroom afgesloten. De centrale zou het niet aan kunnen om de hele stad tegelijk van electriciteit te voorzien. Water op pompen is een probleem en er kan dan weinig of niet op de computer gewerkt worden om maar enkele voorbeelden te noemen. Zeker als er dagopvang is, is water noodzakelijk.

We hebben daarom besloten om solar panels op het dak van het Ewoi gebouw te laten plaatsen en accu's aan te schaffen. Sponsoren hebben een gedeelte betaald en we hopen dat anderen ons willen helpen de rest te aan te vullen.
De solar is een hele vooruitgang en het maakt het werk gemakkelijker en efficiënter.

Mary.

Mary was toen wij ze leerde kennen een niet op de voorgrond tredend meisje. We kennen haar vanaf het eerste jaar dat we in Kenia werkten en dat is al 20 jaar geleden. Nu is zij een volwassen vrouw van rond de vijf en dertig jaar, weduwe en moeder van drie kinderen die schoolgaand zijn. Zij heeft een enerverend leven achter de rug en nog steeds grote zorgen.
Na de lagere school was zij een aantal jaren thuis en toen de huishoudschool in Kakuma een feit was hebben we Mary gesponsord en heeft zij deze school afgemaakt.
Enkele jaren geleden is ook haar moeder overleden. Nu heeft zij de zorg voor haar dementerende vader. Deze roept de hele dag om eten, terwijl er weinig of geen eten is.
Mary heeft geen vast werk en komt aan wat inkomen door hier en daar schoon te maken, voor mensen de was te doen en klusjes op te knappen. Als er geen eten is voor de familie krijgen ze soms wat van de buren of van de in de buurt wonende familie. Is dat niet het geval dan gaan ze met een lege maag naar bed. De kinderen kregen een lunch op school, maar ook dat is sinds enige tijd afgelopen.
Mary heeft twee zussen waarvan er één in Mombassa woont. Met haar is al jaren geen contact. Haar andere zus woonde in Lokichokio, in het noorden van Kenia. Deze zus is enkele maanden geleden overleden. Haar man bracht de 2 kinderen naar Mary, want hij wist niet wat hij met ze aan moest. Enkele maanden later stierf ook de vader van deze kinderen en heeft Mary er twee weeskinderen bij. Zij heeft nu de zorg voor 5 kinderen en een oude dementerende vader. Geen vast inkomen en een armoedig huisje.
Agnes heeft Mary nu werk aangeboden in het Ewoi centrum. Hopelijk kan Mary een contract krijgen en is ze dan verzekerd van een vast inkomen. Het zal geen hoog salaris zijn, maar in ieder geval voldoende om haar zorgen wat te verlichten.

Father Victor.

Father Victor is een Afrikaanse priester die al vele jaren in Turkana werkt. Toen we in 1999 begonnen met de zorg voor de armste ouderen in Lodwar kwam van hem de vraag om een mobiele kliniek te organiseren in zijn parochie op 50 km van Lodwar aan de oevers van het

Turkana meer. Hier was geen enkele medische voorziening en de ouderen waren niet in staat naar Lodwar te reizen voor medische hulp.
Na jaren kwamen er zusters in de parochie en deze hebben een gezondheidscentrum opgezet. Toen was onze zorg niet meer nodig.
Het contact met Fr. Victor is altijd gebleven. Hij is een zeer toegewijd en zorgzaam mens en is nu aangesteld in de parochie Oropoi. Deze plaats ligt ongeveer 3 uur van Lodwar naar het noorden rijdend en grenst aan Uganda. Het is een gebied waar veel onderlinge strijd is tussen de verschillende nomaden stammen. Jaren geleden was hier een Duitse priester werkzaam, maar er werd op hem geschoten en hij is aan deze verwondingen later in Duitsland overleden.
Hierna is de parochie jaren priesterloos geweest, want niemand durfde er naar toe.
Fr. Victor heeft de stoute schoenen aangetrokken en is daar sinds enkele jaren de parochiepriester .
Hij is nu bezig met de opbouw van de parochie/gemeenschap. Ook zijn eenvoudig huis moet volledig worden gerenoveerd.
Alles in de parochie is verdwenen, alleen het kleine kerkgebouwtje staat er nog. Hij staat er helemaal alleen voor.
De mensen zijn arm en hulp van overheid of bisdom is er niet.
In het dorp wonen ongeveer 3000 mensen en er zijn 7 buitenstaties die zich steeds verplaatsen, want de nomaden trekken van plaats naar plaats, afhankelijk waar hun vee nog enigszins kan grazen.
De grond in dit gebied is vruchtbaar maar vanwege het uitblijven van de regens kan er niets verbouwd worden. De grond is keihard.

Honger is er alom en daarom hebben we Fr.Victor geholpen met de aankoop van voedsel, maïs, bonen, olie en zout voor de ouderen en gehandicapten in zijn parochie.
Ook hebben we hem wat geld gegeven voor kleren voor zichzelf en golfplaten voor het dak van zijn huis.

Omdat er voor de dieren niets te grazen is en er te weinig water is zie je langs de weg en in het veld karkassen van dode dieren.

In het dorp is maar één pomp waar mens en dier gebruik van moeten maken. Van heinde en ver komen mensen naar deze watervoorziening. Maar de capaciteit van de pomp is niet voldoende om al deze mensen en het vee van water te voorzien.
Vrouwen en kinderen gaan daarom naar de droge rivier bedding, waar zij kuilen graven waar onderin wat water sijpelt. Dit wordt opgevangen met een blikje en zo wordt met veel geduld de jerrycan gevuld.
Omdat deze kuilen soms heel diep zijn, zijn er al diverse ongelukken gebeurd. Mensen staan in een diepe kuil water op te vangen en dan zakt de kuil in en raakt de persoon bedolven.
Om het leven van de mensen wat dragelijker te maken is Fr. Victor op zoek naar sponsoren die hem willen helpen om een extra watervoorziening te realiseren.
We hebben bewondering voor Fr. Victor hoe hij, met de mogelijkheden die hij heeft, probeert zijn mensen te helpen.

Financiën.

Het is fijn dat de Stichting Ewoi door zo velen financieel wordt gesteund.
Hierdoor kunnen de projecten, zoals hierboven beschreven, worden uitgevoerd en worden kinderen en ouderen geholpen een meer menswaardig bestaan te hebben.
Hartelijk dank, mede ook namens de mensen uit Lodwar.
We wensen jullie allen een mooie zomer toe.
Vriendelijke groeten, mede namens de Stichting,

Ben en Annie Janssen.

Secretariaat: Ben Janssen
Jhr. N. van Rosenthalweg 28,
6862 ZW Oosterbeek
Tel. 026-333. 26.06
Bank: Stichting Ewoi
IBAN rek. nr. NL05RABO 017.69.37.277
Email: stichting.ewoi@gmail.com
Website:www:stichting-ewoi.nl